

Ний се смъемъ и когато
Тръбва да текатъ сълзи.

Ний не мислимъ за утръ,
Ни за адъ и ни за рай,
Насъ не стрѣска, не тревожи
На живота тъмний край.

Ний живѣемъ вѣчна младостъ,
Ний живѣ мъ шумни дни,
Днитъ ни сѫ чисти, леки
Както лжобоветъ ни!

Ний сме весели бродяги,
Ний сме влюбени въ свѣта
И срѣдъ смѣхъ и звѣнь ста-

каненъ

Гонимъ хубава мечта.

С.С. 15. 32

Не се плаши.

Уловенъ билъ прѣдъ вратата
На единъ дюкянъ веднажъ
Съ връзка ключове въ ржката
Старъ закоравѣлъ апашъ.
Ходѣлъ вече той наведень,
Влачейки едвамъ крака,
Но макаръ тъй слабъ и блѣденъ,
Ималъ опитна ржка.
По разходките си нощни

